

Bruxelles, den 6.9.2016
COM(2016) 553 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

**om gennemførelse af direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra
udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF**

1. INDLEDNING

Affald fra stenbruds- og minedrift udgør en meget stor del af den samlede mængde affald, der frembringes i EU (omkring 30 % i 2012 – se tabellen, der er vedlagt som bilag til denne rapport). Uhensigtsmæssig håndtering af dette affald kan have en skadelig indvirkning på menneskers sundhed og på miljøet og føre til alvorlige ulykker.

Med direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien¹ (i det følgende benævnt "direktivet") sigtes der mod at forebygge og i videst muligt omfang begrænse de skadevirkninger på miljøet, navnlig vand, luft, jord, fauna, flora og landskab og de afledte risici for menneskers sundhed, der skyldes håndtering af affald fra udvindingsindustrien. Direktivet omfatter håndtering af affald, der stammer direkte fra efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer og fra stenbruds- og minedrift.

I løbet af de to på hinanden følgende perioder, der er omfattet af denne rapport (1. maj 2008 til 30. april 2011 og 1. maj 2011 til 30. april 2014), skulle medlemsstaterne gennemføre de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet. Direktivet skulle være gennemført senest den 1. maj 2008. Kommissionens vurdering af gennemførelsesforanstaltningerne afslørede mange tilfælde, hvor direktivet enten var gennemført forkert eller kun var gennemført delvist. Kommissionen har indledt 22 formelle undersøgelser. Der verserer i øjeblikket fire sager om manglende overensstemmelse.²

I overensstemmelse med artikel 22 i direktivet har Kommissionen vedtaget beslutninger med retningslinjer for eller fortolkning af visse aspekter ved direktivet eller beskrivelse af yderligere tekniske aspekter.³ De tekniske retningslinjer for kontrol er endnu ikke udarbejdet.

Ligeledes har Kommissionen og Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) udviklet standardiserede metoder til stikprøveudtagning og analyse med særlig henvisning til direktivets artikel 22, stk. 2.⁴

¹ EUT L 102 af 11.4.2006, s. 15.

² Bulgarien, Danmark, Frankrig og Det Forenede Kongerige.

³ Kommissionens beslutning 2009/358/EF af 29. april 2009 om harmonisering, regelmæssig fremsendelse af de oplysninger og det spørgeskema, som er omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 39).

Kommissionens beslutning 2009/335/EF af 20. april 2009 om tekniske retningslinjer for beregning af den finansielle sikkerhed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (EUT L 101 af 21.4.2009, s. 25).

Kommissionens beslutning 2009/337/EF af 20. april 2009 om definition af kriterierne for klassificering af affaldsanlæg i overensstemmelse med bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (EUT L 102 af 22.4.2009, s. 7).

Kommissionens beslutning 2009/359/EF af 30. april 2009 om færdiggørelse af definitionen af inert affald med henblik på gennemførelse af artikel 22, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 46).

Kommissionens beslutning 2009/360/EF af 30. april 2009 om færdiggørelse af de tekniske krav til karakterisering af affald som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 48).

⁴ Characterisation of waste — Sampling and analysis of weak acid dissociable cyanide discharged into tailings ponds; teknisk specifikation CEN/TS 16229:2011, 29.6.2011.

Kommissionen vedtog et sammendrag af det såkaldte *Reference Document on Best Available Techniques for the Management of Tailings and Waste-Rock in Mining Activities*⁵ i 2008.⁶

2. RAPPORTERING OG EVALUERING

I henhold til artikel 18, stk. 1, skal medlemsstaterne hvert tredje år forelægge Kommissionen en beretning om direktivets gennemførelse, som skal udarbejdes på grundlag af et spørgeskema.⁷ I artikel 18, stk. 1, kræves det endvidere, at Kommissionen offentliggør en samlet beretning om gennemførelsen af direktivet på grundlag af medlemsstaternes beretninger.

Denne beretning dækker de to første rapporteringsperioder fra 1. maj 2008 til 30. april 2011 og fra 1. maj 2011 til 30. april 2014.

I henhold til artikel 18, stk. 2, skal medlemsstaterne desuden en gang om året fremlægge oplysninger om eventuelle hændelser, som driftsherrer har underrettet om, og som sandsynligvis vil påvirke stabiliteten ved affaldsanlæg, og om væsentlige negative miljøvirkninger, der registreres i kraft af den kontrol og overvågning, som foretages ved affaldsanlæg. I henhold til artikel 7, stk. 5, skal oplysningerne i tilladelser, der er udstedt ifølge direktivet, også stilles til rådighed for medlemsstaternes og Fællesskabets kompetente statistiske instanser, hvis de behøves til statistiske formål.

Vurderingen af oplysningerne fra medlemsstaterne vedrørende den første rapporteringsperiode⁸ har fremhævet begrænsningerne ved det nuværende treårige rapporteringssystem, hvor der fokuseres på medlemsstaternes vedtagelse af foranstaltninger, som fremmer gennemførelsen af de bestemmelser, der er fastlagt i direktivet. Oplysningerne i medlemsstaternes beretninger har ikke gjort det muligt for Kommissionen at vurdere gennemførelsen af disse foranstaltninger i praksis.

Kommissionen har derfor også gjort brug af andre informationskilder end de nationale beretninger for at få det fulde billede. Her er der navnlig tale om de oplysninger, som Kommissionen har til rådighed om de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af uheld eller nærvæde-uheld, og oplysninger fra andre fælles kilder såsom forskningsprojekter og nationale agenturers websteder.

Characterisation of waste — Static test for determination of acid potential and neutralisation potential of sulfidic waste; europæisk standard EN 15875:2011, 26.10.2011.

Characterization of waste – Overall guidance document for the characterization of waste from extractive industries, CEN/TR 16376:2012, 24.6.2012.

⁵ http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/BREF/mmr_adopted_0109.pdf.

⁶ Kommissionens beslutning om vedtagelse af resuméet af referencedokumentet om den bedste foreliggende teknik med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF.

⁷ Kommissionens beslutning 2009/358/EF (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 39).

⁸ Se:

<http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/Study%20Implementation%20report%20Extractive%20Waste%20Directive.pdf>.

Kommissionen har benyttet sig af tjenester fra uafhængige konsulenter, som har hjulpet den med at gennemgå de tilgængelige oplysninger.⁹

Medlemsstaternes beretninger for de to rapporteringsperioder er først blevet vurderet med hensyn til fuldstændighed og derefter for at fastslå, om de foranstaltninger, der beskrives i dem, udgør en samlet vifte af foranstaltninger, uden at det er blevet vurderet, om foranstaltningerne eller gennemførelsen af dem stemmer overens med direktivet.

3. RAPPORTERING OM GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIVET I MEDLEMSSTATERNE

3.1. Anlæg i kategori A: vigtige bestemmelser

Da kun en meget lille del af det udvindingsaffald, der genereres i EU, er til fare for miljøet eller menneskers sundhed, indeholder direktivet bestemmelser om et system med differentierede forpligtelser til håndtering af dette affald og tilladelser til anlæg.

I direktivet pålægges der strengere forpligtelser for anlæg, hvor der er en højere risiko for påvirkning på miljøet og menneskers sundhed i tilfælde af et uheld. Disse betegnes anlæg i kategori A. Elleve medlemsstater berettede, at de ikke havde anlæg i kategori A inden for deres nationale grænser.¹⁰

Ved vurderingen blev der navnlig fokuseret på de bestemmelser, der gælder for denne kategori. Niveaue med hensyn til gennemførelse af disse bestemmelser betragtes som en velegnet indikator for vurdering af gennemførelsen af direktivet som helhed. Disse bestemmelser vedrører navnlig foranstaltninger med relation til affaldshåndteringsplaner og forebyggelse af alvorlige ulykker samt oplysninger herom, praktiske aftaler, der træffes for at sikre udveksling af oplysninger, proceduren for udpegelse af anlæg i kategori A (herunder anlæg med grænseoverskridende virkninger), udarbejdelse af eksterne nødhåndteringsplaner og inspektioner.

Den overordnede konklusion er, at de fleste medlemsstater har vedtaget generelle foranstaltninger for at gennemføre direktivet. Disse vedrører navnlig affaldshåndteringsplaner, forebyggelse af alvorlige ulykker og oplysninger herom samt praktiske foranstaltninger for at sikre udveksling af oplysninger. Hvis man sammenligner de to rapporteringsperioder, har der i øvrigt været en generel forbedring med hensyn til de foranstaltninger, der er truffet for at opfylde disse bestemmelser.

Vurderingen understreger imidlertid også behovet for at forbedre den praktiske anvendelse af visse bestemmelser. For eksempel har en række medlemsstater endnu ikke udpeget alle anlæg i kategori A ved anvendelse af de kriterier, der er fastlagt i beslutning 2009/337/EF. De store udsving med hensyn til antallet af anlæg i kategori A, som medlemsstaterne har udpeget, og uoverensstemmelserne mellem antallet af indberettede anlæg og de mængder af farligt

⁹ http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/waste_extractive_industries.pdf

¹⁰ Østrig, Belgien, Tjekkiet, Danmark, Estland, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene og Polen.

udvindingsaffald, der genereres¹¹, antyder, at denne proces endnu ikke er fuldført (se tabellen, der er vedlagt som bilag til denne rapport).

Et andet område, hvor der tilsyneladende er behov for opprioritering i flere medlemsstater, vedrører udstedelse af tilladelser for alle anlæg i kategori A. Derudover er der endnu ikke udarbejdet eksterne beredskabsplaner for alle anlæg i kategori A. Ifølge oplysninger fra medlemsstaterne er der åbenbart endnu ikke fastlagt planer for omkring 25 % af disse anlæg.

Oplysningerne fra medlemsstaterne antyder generelt, at bestemmelserne vedrørende inspektioner muligvis ikke forstås og gennemføres på samme måde i alle medlemsstaterne. Endvidere er der stor forskel på antallet af inspektioner, der indberettes af medlemsstaterne. Da oplysningerne fra de forskellige medlemsstater afspejler forskellig praksis, giver det ikke megen mening at sammenligne dem.

3.2. Andre bestemmelser

Nogle af de tal, som visse medlemsstater har angivet for det antal anlæg, der er udpeget som værende underlagt direktivet, virker ikke plausible (se tabellen, der er vedlagt som bilag til denne rapport). De oplyste tal varierer meget blandt medlemsstaterne og er forholdsvis lave, når de sammenholdes med oplysninger fra andre kilder om produktion af udvindingsaffald på nationalt plan. I artikel 2 fastlægges direktivets anvendelsesområde, og her begrænses også mulighederne for undtagelse. Det antal anlæg, som medlemsstaterne har rapporteret om i deres nationale beretninger, antyder imidlertid, at bestemmelserne i denne artikel ikke tolkes og anvendes på samme måde af alle medlemsstater.

- Seks medlemsstater¹² anfører eksempelvis, at der inden for deres område ikke findes nogen anlæg, som direktivet gælder for. Det fremgår dog af andre informationskilder, at nogle af disse lande faktisk gennemfører udvindingsaktiviteter, som frembringer affald, herunder i visse tilfælde farligt affald.
- Ligeledes harmonerer det meget lave antal anlæg til håndtering af inert affald, som visse medlemsstater beretter om, ikke med tallene fra andre (f.eks. angiver Frankrig, at landet har 4 100, mens Ungarn rapporterer om 604, og andre lande angiver et meget lavere tal).

De tilladelser, der udstedes i henhold til dette direktiv, kan kombineres med tilladelser, som kræves i anden EU-lovgivning (f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU¹³ (Seveso-direktivet)) for at undgå unødvendig gentagelse af oplysninger og dobbeltarbejde. Kun et lille antal anlæg, der er omfattet af dette direktiv, er tilsyneladende blevet indberettet som udvindingsaffaldsanlæg.

I artikel 17, stk. 1, fastlægges forpligtelser med hensyn til kontrol. Medlemsstaterne skal sikre, at affaldsanlæg, der er omfattet af en tilladelse udstedt i henhold til dette direktiv, inspiceres og kontrolleres, inden deponeringen påbegyndes, og derefter med regelmæssige mellemrum, herunder i tidsrummet efter lukning, for at sikre overholdelse af de relevante betingelser for tilladelsen. I direktivet defineres begrebet kontrol ikke udtrykkeligt, og det

¹¹ Den miljø- og sundhedsmæssige risiko, der ligger i det affald, som håndteres ved et anlæg, er et af kriterierne for at klassificere det som affald i kategori A (se tabellen, der er vedlagt som bilag til denne rapport).

¹² Danmark, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta og Nederlandene.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

beskrives heller ikke i detaljer, hvordan en kontrol skal foretages. I artikel 22 pålægges Kommissionen dog at udarbejde og vedtage tekniske retningslinjer for kontrol.

De store forskelle på de anvendte kontrolforanstaltninger – navnlig aftalerne om kontroller, deres art, de ansvarlige myndigheder og kontrollernes hyppighed – og det antal kontroller, der er foretaget i løbet af den anden rapporteringsperiode, tyder på, at medlemsstaterne måske ikke altid har fortolket direktivets bestemmelser om kontrol på samme måde.

Kun syv lande¹⁴ melder om tilfælde af manglende overensstemmelse på nationalt plan¹⁵ i løbet af den anden rapporteringsperiode. Tilsidesættelse af de betingelser, der er fastsat i tilladelserne, og anlæg, som opererer uden tilladelser, var nogle af de vigtigste former for manglende overensstemmelse, der blev indberettet.

Direktivet åbner mulighed for tilpasning af eller undtagelse fra bestemmelserne for visse anlæg, afhængigt af affaldets art. Nationale lister over inert affald i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 2009/359/EF ville gøre det muligt at foretage differentiering for disse affaldstyper. Kun otte medlemsstater har gjort brug af denne mulighed¹⁶.

Konklusionerne med hensyn til gennemførelsen af direktivets øvrige bestemmelser (dem, der gælder for alle anlæg) er derfor de samme som for anlæg i kategori A: De fleste medlemsstater har fastlagt overordnede rammer, men en række udestående spørgsmål skal afklares.

Forskellene blandt medlemsstaterne viser, at der er behov for en yderligere indsats for at sikre, at alle medlemsstaterne forstår og anvender de grundlæggende principper i direktivet på en ensartet måde, så det sikres, at bestemmelserne virker effektivt i hele EU.

4. RAPPORTERING VEDRØRENDE SIKKERHED

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen har indhentet, var der i alt fem uheld i to lande i løbet af de to perioder, som denne beretning omfatter.

Kommissionen modtog imidlertid ikke nogen formel underretning om disse uheld som foreskrevet i artikel 18, stk. 2, i direktivet. Oplysningerne blev indhentet fra andre kilder.

Medlemsstaterne blev desuden bedt om at bekræfte, at der ikke havde været uheld i løbet af de to rapporteringsperioder. De fleste medlemsstater har bekræftet, at ingen uheld har fundet sted. Der er behov for mere detaljerede oplysninger for at vurdere, om de i direktivet fastsatte mål om nedbringelse af risikoen for uheld er nået.

5. OVERORDNEDE SPØRGSMÅL OM RAPPORTERING OG TILVEJBRINGELSE AF OPLYSNINGER

Der er forskel på kvaliteten af de oplysninger, som medlemsstaterne har indsendt. Alle medlemsstaterne har indsendt nationale beretninger som foreskrevet i artikel 18. Mange af dem har fremlagt meget detaljerede og opdaterede oplysninger, og oplysningerne er generelt som minimum fyldestgørende for alle medlemsstaterne.

¹⁴ Bulgarien, Estland, Finland, Grækenland, Polen, Rumænien og Det Forenede Kongerige.

¹⁵ I alt 54 registrerede tilfælde, men ikke alle de berørte medlemsstater har indberettet antallet af tilfælde.

¹⁶ Tjekkiet, Finland, Frankrig, Litauen, Portugal, Slovakiet, Spanien og Det Forenede Kongerige.

Forskellene på de oplysninger, som medlemsstaterne har fremlagt, og risikoen for, at visse bestemmelser er blevet fejlførtolket, skaber dog usikkerhed om, hvorvidt de fremlagte oplysninger er sammenlignelige, og gør det meget vanskeligt at vurdere medlemsstaternes fremskridt med hensyn til at gennemføre direktivet.

Samlet set har Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af denne beretning oplevet, at de oplysninger, som medlemsstaterne har fremlagt i overensstemmelse med artikel 18, ikke i sig selv er tilstrækkelige til at give et klart, tilstrækkeligt detaljeret og pålideligt billede af gennemførelsen af direktivet i praksis. De rapporteringskrav, der er fastlagt i denne artikel, fokuserer på vedtagelse af foranstaltninger, mens der ikke udtrykkeligt henvises til oplysninger om gennemførelsen af disse foranstaltninger i praksis.

Selv ved brug af andre kilder har Kommissionen kun kunnet indhente begrænsede oplysninger, der supplerer eller bekræfter oplysningerne fra medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår juridiske og administrative aspekter (herunder uheld). I de tilgængelige oplysninger fokuseres der på tekniske og videnskabelige problemstillinger, men der findes f.eks. ingen offentlig oversigt over udvindingsaffaldsanlæg.

6. KONKLUSIONER OG NÆSTE SKRIDT

På baggrund af Kommissionens vurdering kan det konkluderes, at de fleste medlemsstater har vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i direktivet. Vurderingen har imidlertid også afsløret, at der stadig er behov for at afklare en række spørgsmål for at sikre, at gennemførelsen af direktivet fører til det ønskede beskyttelsesniveau.

Medlemsstaternes beretninger tyder på, at flere vigtige bestemmelser om bl.a. identifikation af affaldsanlæg, udstedelse af tilladelser og kontrol ikke forstås og gennemføres på samme måde af medlemsstaterne. For at gøre gennemførelsen af direktivet mere ensartet har Kommissionen planer om at

- udstede generelle retningslinjer for gennemførelsen af de bestemmelser, der er fastlagt i direktivet, og
- udarbejde retningslinjer for kontrol i henhold til artikel 22, stk. 1, litra c).

Kommissionen vil desuden overveje nye metoder til at forbedre medlemsstaternes indberetninger om gennemførelsen, herunder om uheld, formidle resultaterne af sin vurdering af oplysningerne fra medlemsstaterne mere bredt og fremme udveksling af oplysninger om udvindingsaktiviteter, herunder bedste praksis.

Der kan f.eks. anvendes en anden procedure for indsamling af oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 5. Indsamling af yderligere oplysninger om den praktiske gennemførelse af direktivet vil hjælpe Kommissionen i dens bestræbelser på at

- understøtte gennemførelsen og overholdelsen af direktivet, navnlig ved mere præcist at udpege mangler ved den faktiske gennemførelse og udforme foranstaltninger, der kan afhjælpe disse mangler
- udpege bedste praksis for gennemførelse af direktivet
- udforske nye metoder til håndtering af indberetninger og forenkling af processer og om nødvendigt planlægge ændringer af bestemmelserne i

Kommissionens beslutning 2009/358/EF om udveksling af oplysninger i tråd med målene for kvalitetskontrollen af overvågningen og rapporteringen på miljøområdet.¹⁷

For at opfylde den forpligtelse, som Kommissionen har påtaget sig i EU-handlingsplanen for den cirkulære økonomi, er Kommissionen i færd med at udarbejde retningslinjer og fremme bedste praksis på området for affaldshåndteringsplaner inden for minedrift.¹⁸

Desuden vil Kommissionen fortsat indsamle oplysninger med henblik på fremtidige opdateringer af relevante aspekter ved direktivet for at sikre beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, idet der lægges særlig vægt på bl.a. håndtering af farligt affald, sikkerhed ved dæmninger og damme og bekæmpelse af forurening.

¹⁷ SWD(2016) 188 final, arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Towards a Fitness Check of EU environmental monitoring and reporting: to ensure effective monitoring, more transparency and focused reporting of EU environment policy".

¹⁸ COM(2015) 614 final – Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Kredsløbet lukkes – en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi".

Data fra medlemsstaterne

	Affald i alt, 2012 ⁱ	Samlet mængde affald fra stenbruds- og minedrift, 2012 ⁱⁱ	Mineralaffald og affald i fast form fra stenbruds- og minedrift ⁱⁱⁱ	Farligt mineralaffald og affald i fast form fra stenbruds- og minedrift ^{iv}	Farligt affald i procent af den samlede mængde mineralaffald og affald i fast form fra stenbruds- og minedrift	Indberettet antal anlæg i drift ^v	Anlæg i kategori A i drift ^{vi}	Fuldstændigh ed (indberetning) ^{vii}	Antal kontroller (i alt) ^{viii}	Antal kontroller (kat. A) ^{ix}
Den Europæiske Union (28)	2 514 220 000	733 980 000	731 950 000	13 460 000	1,84					
Belgien	67 630 317	115 137	30 245	9	0,03	3	0		io ^x	
Bulgarien	161 252 166	141 082 596	141 061 523	13 266 720	9,40	io	2		io	io
Tjekkiet	23 171 358	167 422	88 585	1 359	1,53	7	0		0	
Danmark	16 332 249	18 005	5 704	45	0,79	0	0		0	
Tyskland	368 022 172	8 625 187	8 488 645	7 705	0,09	27	2		1 073	46
Estland	21 992 343	9 354 964	9 346 454	5	0,00	4	0		53	
Irland	13 421 334	2 024 984	1 984 284	508	0,03	22	2		154	49
Grækenland	72 328 280	47 831 627	47 822 445	90	0,00	2 343	1		io	io
Spanien	118 561 669	22 509 144	22 495 556	368	0,00	1 558	25		io	io
Frankrig	344 731 922	2 477 408	2 196 522	1 644	0,07	4 152	1		3 401	1
Kroatien	3 378 638	5 034	2 729	257	9,42	io	io		io	io
Italien	162 764 632	719 666	345 842	1 990	0,58	213	126		349	io
Cypern	2 086 469	217 888	217 311	0	0,00	13	1		13	1
Letland	2 309 581	1 968	1 478	0	0,00	0	0			
Litauen	5 678 751	25 911	7 171	25	0,35	0	0			
Luxembourg	8 397 228	131 314	121 034	0	0,00	0	0			
Ungarn	16 310 151	91 218	81 827	30 852	37,70	862	6		932	115

	Affald i alt, 2012 ⁱ	Samlet mængde affald fra stenbruds- og minedrift, 2012 ⁱⁱ	Mineralaffald og affald i fast form fra stenbruds- og minedrift ⁱⁱⁱ	Farligt mineralaffald og affald i fast form fra stenbruds- og minedrift ^{iv}	Farligt affald i procent af den samlede mængde mineralaffald og affald i fast form fra stenbruds- og minedrift	Indberettet antal anlæg i drift ^v	Anlæg i kategori A i drift ^{vi}	Fuldstændighed (indberetning) ^{vii}	Antal kontroller (i alt) ^{viii}	Antal kontroller (kat. A) ^{ix}
Malta	1 452 496	45 103	45 103	0	0,00	0	0			
Nederlandene	123 612 767	179 164	139 670	3 280	2,35	0	0			
Østrig	34 047 465	51 339	34 687	7 830	22,57	33	0		60	
Polen	163 377 949	68 035 432	67 599 891	1 301	0,00	99	0		116	
Portugal	14 184 456	242 598	227 253	5	0,00	8	3		18	28
Rumænien	266 975 602	223 292 741	223 173 154	125 458	0,06	74	2		743	
Slovenien	4 546 506	14 448	10 936	0	0,00	io	io		0	0
Slovakiet	8 425 384	310 580	299 913	203	0,07	119	3		102	15
Finland	91 824 193	52 880 000	52 880 000	0	0,00	90	9		166	41
Sverige	156 306 504	129 480 919	129 455 408	162	0,00	22	15		75	
Det Forenede Kongerige	241 100 639	24 043 977	23 787 471	8 233	0,03	601	4		43	4

ⁱ Fra env_wasgen, EUROSTAT: waste generated by all NACE activities and households.

ⁱⁱ Fra env_wasgen, EUROSTAT: waste generated by quarrying and mining activities.

ⁱⁱⁱ Fra env_wasgen, EUROSTAT: mineral and solidified wastes generated by quarrying and mining activities.

^{iv} Fra env_wasgen, EUROSTAT: hazardous mineral and solidified wastes generated by quarrying and mining activities.

^v Data indberettet af medlemsstaterne for den anden periode.

^{vi} Data indberettet af medlemsstaterne for den anden periode.

^{vii} ✓: fyldestgørende oplysninger fremlagt; ☐ oplysninger fremlagt, som tilsyneladende er ufuldstændige eller uklare.

^{viii} Data indberettet af medlemsstaterne for den anden periode.

^{ix} Data indberettet af medlemsstaterne for den anden periode.

^x io: ikke oplyst.